

НАША РЕАЛЬНІСТЬ З-ПОМІЖ БАГАТЬОХ ІНШИХ

Неважливо, скільки книг про виховання дітей ви прочитали, до скількох батьківських груп у *Facebook* приєднались, як добре вмієте шепотіти дитині на вушко або наскільки блакитна у вас чакра, бути батьками – це найскладніша робота у світі, і хай би який набір інструментів ви не зібрали, для багатьох людей цього недостатньо, щоб подолати шлях батьківства та зберегти душевну рівновагу.

Чому так відбувається?

Оскільки все, чого ви навчилися, пов'язане з вашим вихованням, це означає, що ви або невпинно намагаєтеся виховати своїх дітей так, як вас виховували батьки, або навпаки – не повторювати сценарію свого дитинства з власними дітьми. Цей механізм, безсумнівно,

потрібно зруйнувати, якщо ми націлені досягнути успіхів у цьому питанні.

Ми знищимо цей механізм, показавши його у всій красі: чому ви робите те, що робите, як ви робите те, що робите, і, зрештою, матиме це відчутний чи геть незначний вплив на результат, до якого ви прагнете.

З огляду на всі виклики робота бути батьком чи матір'ю найтісніше пов'язана з тим, як самому грати роль чиеїсь дитини, тому ця книга є обов'язковою для всіх, незалежно від батьківського статусу.

Подобається вам це чи ні, у вас є сформоване культурою уявлення про те, якими повинні бути батьки, а якими не повинні, навіть якщо ви поки не маєте дітей. Переважно це трапляється тому, що ми дивимося на батьківство по телевізору; читаємо про нього в книжках, журналах і газетах; та й хіба воно не повсюди? До речі, ви все життя порівнюєте своїх батьків із цим часто руйнівним ідеалом, який нав'язала вам культура. Ось чому ця книга буде корисна кожному, хоча первинно присвячена батькам та людям, які лише ступають на цей шлях.

Намагання побудувати життя, спираючись на те, що вдалося зробити *вашим* батькам під час вашого зростання, а що ні, – це те, з чим люди

працюють все життя, хоча це може бути інколи й непомітно. Значна частина роботи (якщо не вся), яку ми виконуємо за життя, щоб зростати як особистості, прямо чи опосередковано пов'язана з досвідом, який ми здобули впродовж перших двадцяти років на цій планеті.

Більшість людей застрягає в потоці своїх минулих травм і переконань, правд і напівправд, історій, виправдань і забобонів, які потім стають основою для того, як виховувати власних дітей. Ми виживаємо, пристосовуємось і якимось звикаємо до свого середовища. Ми забуваємо про магію нового й безмежний горизонт можливостей, який колись простягався далеко за межі нашого видноколу.

Те, що нам лишається, і стає нашою реальністю. Чорт, як хтось може почати змінювати її?

Ми не можемо змінити минуле. Правда?

Але, якщо минуле живе в наших думках, як стверджує Платон, тоді виходить, що ми можемо змінити свої думки...

Однак я не збираюся забивати вам баки казочками. На сторінках цієї книги ви знайдете всі способи, за допомогою яких можна змінити хід своїх думок. Якісь будуть простими, якісь складними й вимагатимуть ваших зусиль,

а деякі – взагалі неможливими. Справжнє протиріччя буде полягати не так у словах книги, як у вашому бажанні увібрати їх і дійсно змінити своє мислення.

Зрештою, все залежить лише від вас, втім, вибір, який ви зробите, буде за вами й лише за вами. Ця книга допоможе знову відчувати ґрунт під ногами, коли вас побило життя. Повернути колись багаті та щедрі поля уяви, енергії та цілей, щоб вони знову розгорнулися перед вами, і ви змогли дослідити та створити своє майбутнє. І дасть вам насагу навчити цього ж і своїх дітей.

«Ми всі складаємося з виборів».

– Жан-Поль Сартр

Це досі книга «допоможи собі САМ»

І ось... ми тут. Ще одна книжка в океані інших книжок про батьківство. Чи ні? Дозвольте мені пролити світло на те, що робить цю книгу не схожою на жодну іншу.

По-перше, ви можете подякувати Богу, що це не одна з безлічі книг, переповнених одноманітними порадами, як бути найкращою

мамою чи найкращим татом, що потрібно робити, за чим потрібно стежити, як заправляти, складати, сповивати, психологічно правильно виховувати й 101, 102, і 5150, і все це приправлено повним переліком цитат зі смаком шардоне про те, як виховували дітей в старі-добрі часи. Пам'ятайте, що саме так, як було заведено раніше, ви (і ще достобіса багато людей) були виховані. І подивіться, який винятковий маленький цирк вийшов із цього всього, чи не так?

Зайдіть у *Twitter*, раптом мало доказів.

Я не маю на увазі, що все аж *настільки* погано, але погляньте, як багато батьків париться над тим, щоб переконати своїх дітей уникати помилок, яких вони самі припустилися в минулому, або обходять стороною досвід минулого. Можливо, найголовніший обов'язок батьків навпаки – відкопати все те, що крутиться в голові щодо цього?

Вас здивує те, що ви колись сприймали за чисту монету без жодних сумнівів.

У сфері людських стосунків ви часто не можете обрати новий напрямок, доки повністю не зрозумієте, що керувало вами у старому. Однак це не лише керує вами. Це стосується всього, що можна застосувати до кожного з нас.